U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. H.,** proti žalované: **Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem**, se sídlem Ústí nad Labem, Masarykova 27, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2010, č. j. 15 A 37/2010 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 13. 9. 2010, č. j. 15 A 37/2010 - 36, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2010, č. j. CPUL-3090/ČJ-2010-044003-TA-SV. Tímto rozhodnutím bylo dle ustanovení § 129 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o zpětném přebírání osob. Tento rozsudek byl doručován obecné zmocněnkyni žalobce Mgr. E. H. Z připojené doručenky vyplývá, že dne 16. 9. 2010 nebyla zmocněnkyně doručovatelkou na uvedené adrese zastižena, a proto jí byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky. Vzhledem k tomu, že k vyzvednutí zásilky ze strany zmocněnkyně nedošlo, byla tato vložena dne 29. 9. 2010 do její domovní schránky.

Proti rozsudku krajského soudu byla podána kasační stížnost, kterou krajský soud obdržel dne 15. 10. 2010; dle připojené obálky byla k poštovní přepravě předána dne 13. 10. 2010. Žalobce se touto kasační stížností domáhal zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k novému projednání; žádal též o ustanovení právního zástupce.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Jednou z podmínek řízení je i podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě.

Vzhledem k tomu, že rozsudek soudu se doručuje účastníkům (jejich zástupcům) do vlastních rukou, je při doručování nutno postupovat dle ustanovení § 49 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř."), a to ohledem na ustanovení § 42 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Dle ustanovení prvně zmíněného platí pro písemnosti doručované do vlastních rukou, že pokud jejich adresát nebyl zastižen, *doručující orgán písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.*

Jak vyplývá z předloženého soudního spisu, doručovatel učinil neúspěšný pokus o doručení rozsudku krajského soudu dne 16. 9. 2010. Téhož dne byla zásilka uložena na poště (v provozovně držitele poštovní licence). Vzhledem k tomu, že ve lhůtě 10 dnů nedošlo k vyzvednutí písemnosti, považuje se posledním dnem této lhůty písemnost za doručenou – v dané věci tedy dnem 26. 9. 2010. Tento den je proto považován za den doručení dle ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř.); písemnost byla doručena fikcí. Po marném uplynutí lhůty vhodil doručující orgán písemnost do schránky, a to dne 29. 9. 2010.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s") musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Jak bylo shora popsáno, lhůta pro podání kasační stížnosti se odvíjí v tomto konkrétním případě ode dne 26. 9. 2010, a nikoli od 29. 9. 2010, kdy provedl doručovatel vhození písemnosti (rozsudku krajského soudu) do poštovní schránky zástupkyně žalobce (k tomu srov. například rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 1. 2010, č. j. 2 Afs 87/2009 - 131, dostupný na www.nssoud.cz). Bylo tedy třeba, aby zásilka obsahující kasační stížnost byla podána u držitele poštovní licence, popřípadě osobně u příslušného soudu, nejpozději v pondělí 11. 10. 2010 (poslední den lhůty připadl na neděli 10. 10. 2010). Písemnost obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence prokazatelně předána až dne 13. 10. 2010 (viz obálka, jež je součástí soudního spisu) a nelze tedy než konstatovat, že kasační stížnost byla podána až po uplynutí zákonem stanovené lhůty a jde tedy o návrh podaný opožděně.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

S ohledem na skutečnosti výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost žalobce ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) usnesením odmítnout.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu